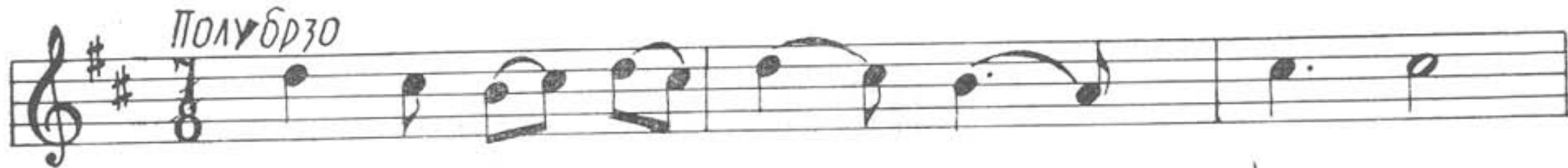
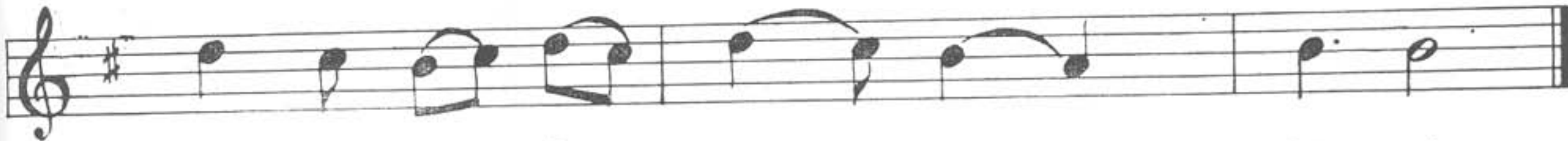

Море седнала Стојанка

Мо - ре, сед - на - ла (то - јан - ка,

мо - ре, под бе - ла ло - зни - ца .

Море, седнала Стојанка,
Море, под бела лозница.

Море, танки прсти крше,
Море, дребни с'зи роне:

„Море, кој ќе луби грли,
Море, мое бело грло.

Море, јазе да знам, да знам,
Море, да е младо лудо.“

Со шеќер би го солила“.
Море, с шеќер би го солила“.

„Море, да знам да е старо,
Со катран би го мазала:
Со трње би го лепила.“

Пеел Блажо Бандев од Кавадарци—Тиквешко, 1940 година.

Хаџиманов, Васил. Македонски народни песни. Моми тиквешанки. Скопје: Македонска книга, 1968.